

עמ"י 14419/03/14 - מדינת ישראל נגד שבתי מאיר ריצאר טוויטו

בתי המשפט

עמ"י 14419-03-14
07 מרץ 2014

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ
מדינת ישראל
בעניין:

העוררת

נגד
שבתי מאיר ריצאר טוויטו

המשיב

נוכחים: ב"כ העוררת רפ"ד צביקה קליין
המשיב וב"כ עו"ד בני זיתונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת קויפמן), מהיום, בתיק מ"י 14-03-12380, לפיה שחררה את המשיב ממעצר לאחר שהוגשה בעניינו הצהרת תובע.

המשיב חשוד בעבירות של איומים ותקיפת שוטרים, אשר הגיעו לביתו לבצע חיפוש. כן התנגד למעצר, וגרם נזק לקיר תחנת המשטרה באמצעות ראשו. לאחד השוטרים נגרמה חבלה במרפקו, ושרשרת שהיתה תלויה על צווארו נקרעה.

בית המשפט קמא קבע, כי קיימת תשתית ראייתית כנדרש לפי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים. בנוסף, קבע כי קיימת עילת מסוכנות, אולם בנסיבות התיק, מדובר במסוכנות ספציפית כנגד שוטרים, ועל כן לא מצא לנכון להורות על המשך מעצרו של המשיב.

לפיכך, שחרר אותו בתנאים של מעצר בית מלא בפיקוח אמו, למעט יציאה לעבודה במוצאי שבת במאפייה.

ב"כ העוררת עתר להורות על מעצרו נוכח האלימות שהפעיל נגד שוטרים, המלמדת על כך שהוא מסוכן גם כלפי כולי עלמא. בנוסף, למשיב מאסר על תנאי שהינו בר הפעלה.

ב"כ המשיב עתר לדחות את הערר מנימוקי בית המשפט קמא. בנוסף טען, כי החיפוש לא היה חוקי, ומשלא נמצאה

בבית קופת הצדקה שהמשיב היה חשוד בגניבתה, לא היו רשאים השוטרים לעכב אותו לחקירה, בהעדר כל חשד אחר, ונוכח היותו מוכר לשוטרים וניתן היה לזמנו לתחנה.

אומר מיד, כי מקובלת עלי מסקנתו של בית המשפט קמא, הגם שאני מסתייגת מההנמקה.

גם אם מסוכנותו של אדם הינה ספציפית רק כנגד שוטרים, אין זו סיבה לשחררו מהמעצר. עילת מסוכנות אינה נמוגה או נחלשת כשהיא מופנית כנגד שוטרים, ואילו הייתי סבורה שלא ניתן לאיין את מסוכנותו בתנאים שנקבעו, הרי שהעובדה שהמסוכנות היא כנגד שוטרים, לא היתה רלוונטית.

אני גם מסתייגת מהקביעה שמסוכנותו של המשיב הינה רק כנגד שוטרים. הפעם הופנתה האלימות כנגד שוטרים, אולם באירוע נשוא גזר הדין האחרון בגינו הושת עליו מאסר מותנה, הופנתה האלימות כנגד בת זוגו. בנוסף, למשיב הרשעות רבות בעבירות אלימות, ואף שלושה תיקי תלויים ועומדים נגדו.

אוסף גם, כי למרות שהמשיב טוען כי הוא לא משתמש כבר בסמים, ואכן לא נמצאו לראיות לקיומם של סמים בביתו, הוא נשאל בהודעתו האם צעק בסופר פארם שהוא רוצה מזריקים, והשיב: "**לא צעקתי, לא שאלתי, ביקשתי, אמרה לי לא...**", כך שהמשיב לא כופר בכך שביקש מזריקים, והשאלה היא לצורך מה? אין בכך כמובן כדי להחשיד אותו בעבירת סמים, אלא כדי להוסיף נדבך על מסוכנות אפשרית שנובעת מחזרה לשימוש בסמים.

כך או אחרת, אני מקבלת את מסקנתו של בית המשפט קמא, לפיה ניתן לאיין את מסוכנותו בשלב זה במעצר בית, בפיקוח אמו. יחד עם זאת, היה ויגש כתב אישום, אני סבורה כי חלק מבדיקת התנאים חייב לעבור דרך שירות המבחן ובדיקות שתן, על מנת לאשר את טענתו של המשיב, כי הוא לא חזר להשתמש בסמים. ברי כי אם המשיב חזר להשתמש בסמים, התנאים יהיו בהתאם.

בשלב זה, אני דוחה את הערר.

ניתנה והודעה היום ה' אדר ב תשע"ד, 07/03/2014 במעמד הנוכחים.

טלי חיימוביץ, שופטת